

התיאטרון העירוני באר-שבע

שניד המבטחה

מאת ארתור מילר

התיאטרון העירוני באר-שבע

הנהלה ציבורית:

פרופ' דן מאירשטיין - יו"ר הנהלה
ציפי פינס
שרה ליסובסקי
ריימונד אברגיל
ד"ר מרינה וולפסון
יוסי ויטראול
משה זילברמן
מרגלית סטנדר
רפי פרידמן
ד"ר ניסים קזז
פרופ' ברכה רגר
אהרון ידלין

מנהלת התיאטרון

ציפי פינס
מנהל אדמיניסטרטיבי
יהודה עיטן
חשב התיאטרון
יצחק אביתר
במאי בית
אהרון אלמוג
מחזאי בית
הלל מיטלפונקט

מינהלה:

מזכירת התיאטרון - נעמי אלטר
מנהלת מכירות - דפנה הורביץ
יחסי ציבור - דליה רוזנפלד
מדור שکر - ענת זיו/ענבר טיבר
מנהלת מח' מנויים וקופה - בת-שבע יונה
קופאיות - צביה רוט, איריס סבג
כתבנית - אמירה אגם
מנהלת חשבונות - יהודית שמש
מנהל טכני ויצור - יואב מהרבני
מנהלי הצגות - אבי אלטר/שלמה לסרי
אחזקת בנין ותפאורה - אושרי אורנשטיין
נער שליח - פני חג'י

צוות טכני:

מרק פבזנר
אלי עטיה/אלון לסרי
איציק קריספין/אופיר ספיר
מנהל במה ראשי: משה הראל
מנהלי במה: אבי קובני/יוספי אלי
חשמלאים: יצחק זאדה
מריו לרמן/שמואל מור/דרור כץ
תמיר אטלי/שמעון זרחי
מחסן תלבושות: ציונה לוי
מליבושות: סווי כהן/אילנה כהן
פאנית: ראיסה פודלובה

התיאטרון פועל בסיועם הכספי של:
עיריית באר-שבע
משרד החינוך והתרבות

התיאטרון העירוני באר-שבע
רח' זלמן שזר טל. הקופה 057-84847

כל העולם ישראלכרט

צנד המבטבות

מאת ארתור מילר

נוסח עברי: אהוד מנור
בימוי: אהרון אלמוג
תפאורה: משה שטרנפלד
תלבושות: דידי גולן
מוסיקה: דן הנדלסמן
תאורה: ג'ודי קופרמן

משתתפים (לפי סדר הופעתם):

הכומר סמואל פאריס: אריאל פורמן
בטי פאריס: אחי אפשמיין
שיטובה: ענת צדקוני
אבינייל ויליאמס: שירה פרבר
סוזנה וולקום: אירה אלסין
אן פאמנס: מרגלית סמנדר
תומס פאמנס: מרק חסמן
מרסי לואיס: אורלי טובלי
חרי וורן: אדוה עדני/אורלי טובלי
פרוקטור: יוסוף אבו-ורדה
רבקה נארס: אלישבע מיכאלי
ג'יילס קורי: הוגו ירדן
הכומר ג'ון הייל: רפי תבור
אליזבט פרוקטור: רבקה נוימן
יחזקאל צ'ייבר: שבתאי קונוורטי
מרשל הריק: דוד קיגלר
סגן המושל דופורח: שלמה בר-שביס
נערוט: מיקה דגני/ליבי צין

תאריך הצגה ראשונה: 23.11.91 משך ההצגה: כשעתיים לא כולל הפסקה

עוזר למעצב תפאורה: משה יוסיפוב
רקויזיטור: אלון לטרי
עיצוב גרפי: אלי אבן/אפל גרפיקס
צילומים: הרמתי, דורית רדם
בניית תפאורה: אירגונית
עריכת תוכניה: דליה רוזנפלד

מנהל מכני וייצור: יואב מהרבני
מנהל הצגה: שלמה לטרי
עוזרת במאי: רבקה נוסן
תפעול הצגה: יצחק זאדה
תפירת תלבושות: רוני אביב
עוזרת למעצבת תלבושות: מיכל לאור

על המחזה

"מילר כתב את המחזה בתחילתה של תופעת ההקצנה הבין-גושית על רקע חילוקי דעות בין שתי הגישות הפוליטיות המנוגדות: הקפיטליסטית והקומוניסטית, "המלחמה הקרה", שחילקה את עולמנו עד לאחרונה ממש.

בארה"ב שלטה אז ביד רמה ועדה בראשותו של הסנטור מקרטי וחיפשה בחוגים שונים של מדענים ואינטלקטואלים כל קשר עם "השטן האדום" והאווירה הפכה, למשך שנים רבות, דומה לזו של העיריה סיילס בסוף המאה ה-17. אין זה מקרה ששתייהן כונו בדיעבד בשם **ציד המכשפות** - כשם המחזה בתרגומו העברי.

האם **ציד המכשפות** יכול להשתלב בעולמנו של המאה ה-20? לכאורה נראה לנו כי אנו נמצאים הרחק מן העולם של המאה ה-17, ואמונות אודות קיום המכשפות רחוקות מאיתנו ולא "ממשיות".

אך תזכורת אודות מציאות מלחמת עולם השנייה, עם אמונות ששלטו כמעט במחציתו של ה-עולם התרבותי, שהתחלפה כמעט מיד במציאות המלחמה הקרה, שחילקה את עולמנו מאז ועד לאחרונה ממש, יכולה להצביע על אפשרות אחרת לגמרי.

כיצד, אם כן, אמונותינו, יהיו אשר יהיו, משפיעות על "עולמנו הממשי"? מדעי הפיזיולוגיה והרפואה, שעד לא מזמן הפרידו בין "המציאות הממשית" לבין זו "הנפשית", מצאו בשנים האחרונות את הקשר הפיזיולוגי ביניהן, ולראשונה במדעים האלה, חובר עולם האמונות עם העולם הממשי.

"המציאות האובייקטיבית" המופיעה בעינינו בצורה "כה ברורה ומוחשית", איננה, מסתבר, אלא מציאות סובייקטיבית, שממשותה תלויה במידת ההסכמה שיש לה בקבוצה השותפה לאמונות. כל עוד אין עימות ביניהן, יכולות להתקיים אמונות שונות, עם מציאויות שונות, זו לצד זו ללא הקצנה מיוחדת.

אך כאשר נוצרות שתי קבוצות גדולות בעלות הסכמה מנוגדת, המנסות להשיג הסכמה כללית, נוצר עימות שמחייב הקצנה מירבית, המתבטא בדרמטיזציה של ההבדלים ביניהן, בו כל סימן, ולו הקטן ביותר, של הגישה המנוגדת, מתפרש בצורה חד-משמעית כהיפוכו הגמור של המוסכס בקבוצה. כך נוצרת התופעה של דה-הומניזציה (שליילת צלם אדם), או דמוניזציה (הפיכתו לשטן) של היריב, המצדיקה את כל האמצעים "המיוחדים" בדרך להכרעה לטובת "האמת היחידה".

רק אם נבין שהקצנה זו איננה "נפשית" בלבד, אלא ממשית למשתתפים בה, ובעלת תופעות פיזיולוגיות התומכות באמונותיהם, נוכל להבין גם במלואו את המחזה.

רק אז נוכל להבין, כיצד מרי, המתנדנדת בין אמונות שתי הקבוצות, הופכת את התנהגותה בהתאם. היא אינה "מעמידה פנים", מציאותה משתנה מקצה יותר של לקצה. כיצד דווקא אז מציאות המוקצנת של הנערות, הנה אצל מרי בעלת תופעות פיזיולוגיות מובהקות יותר מזו המאוננת והשפוייה יותר של פרוקטור. דווקא סימנים "ממשיים" אלה מכריעים את הקו לטובת "הסירוף הכללי".

על הכרעה זו, ועל התפוכות בדרך אליה, בנוי המתח הדרמטי של המחזה עד לסופה של המערכה השלישית. המערכה הרביעית היא מעין מבט מזעזע אל שאול אותה המציאות, בה הודאה ב"פשעים" היא הדרך היחידה להצלת החיים של המודה, אך גם הצדקה להמשך המציאות הסירוף הכללי.

המחזה מסתיים בשיאו של המתח הדרמטי של אותה המציאות, ועל ידי כך הופך אותו לאקטואלי במציאות הצופה דאז, "ציד המכשפות" של שנות ה-50, אך גם בכל תקופה אחרת, בה קיימת מציאות מטורפת של הקצנה דומה.

ולדימיר דוברון
יוצר ומנחה "למידה רב-מישורית"
(תוכנית ישומית למודעות עצמית)

על המחזה

סנאטור ג'וסף רימנד מקרתי: 1908-1957

מדינאי אמריקאי, חוואי מוויסקונסין. למד משפטים במילווקי ובשנת 1935 הוסמך לעו"ד. בשנת 1939 נבחר לשופט. הצטיין במלחמת העולם ה-II כחותחן במטוס והועלה לדרגת סרן. בשנת 1946 ניצח במפתיע את הסנאטור רוברט לה-פולט בבחירות בויסקונסין למועמדות הרפובליקנים לסנאט. גבר על יריבו הדמוקרטי והיה סנאטור עד יום מותו.

בשנת 1950 עורר תשומת לב כללית בהכרזו כי בידי רשימה של קומוניסטים ואוהדיהם בשרות משרד החוץ. האשמותיו לא הוכחו וועדת חקירה של הסנאט הוקיעה אותו כזיוף. מקרתי לא נרתע, האשים את מבקריו בחוסר פאטריוטיות וטפשות והוסיף האשמות חדשות על הסתננות קומוניסטים ואוהדיהם לממשל. כיו"ר ועדת המשנה הקבועה לחקירה מטעם הסנאט, יצר רושם שכל תומכי התיקונים הסוציאליים-הליבראליים של הנשיאים רוזוולט וטרומן היו קומוניסטים או אוהדיהם שלא התעוררו נגד סכנה זו. במיוחד תקף מקרתי את הליבראליים באוניברסיטאות ובכלי התקשורת. ברמזיו וחדשותיו יצר חשדנות, מחנק רוחני וצייד מכשפות ("מקרתים") אף שלא חשף אף קומוניסט שהסתנן לממשל. המקרתים נשען לא על השמרנות המסורתית והממוסדת, אלא על חוגים קיצוניים זמנה, בהם אילי הנפט בטכסס וכן חוגים שהתייחסו בחשד ואיבה למשכילים, לאינטלקטואלים וליהודים.

מקרתי עצמו הקפיד שלא להופיע כתומך באנטישמיות ולעזור ראשי שלו מינה יהודי. פעולתו של מקרתי ואירת המקרתים גרמה ליציאת מלומדים אמריקאים לארצות אחרות שהביאה נזק בטחוני ומדעי לארה"ב.

בשנת 1954 פתח מקרתי בהתקפה גם על השמרנים והטיח האשמות בקציני צבא גבוהים. בכך הקים לו לאויב גלוי את הנשיא אייזנהאור. בחקירה סנסאציונית ששודרה בטלוויזיה לא הביא כל הוכחה לאשמותיו. הסנאט נזף בו והוא איבד את השפעתו. ההיסטריה שיצר נעלמה במהירות. מקרתי מת משחמת הכבד, תוצאת שכרותו.

סיילס - מסצ'וסטס

בקיץ 1692 נחקרו, הובאו לדין ונתלו עשרות מבני מדינת מסצ'וסטס בארה"ב בעוון מעשי כשפים. העיירה סיילס נוסדה פחות מ-40 שנה לפני כן, ותושביה, אנגלים שעלו או ברחו לאמריקה נמנו על כת דתית אנגלית מחמירה וקודרת. הפוריטניים של מסצ'וסטס דמו במספר מובנים לנטורי קרתא שדת המדינה בישראל ומסודותיה הם תועבת נפשט. בריכוזיהם שלטו חוקי הדת הפוריטנית, סדרי התפילה המיוחדים לה, והמנהגים המחמירים ביניהם שבתון מוחלט ביום ראשון, חוקי הצניעות והלבוש המסורתי והפחזים מן השדים והשטן. סדרת אירועים קדמה להיסטוריה ההמונית שתקפה את תושבי סיילס. מלך אנגליה ג'יימס השני שנחשב "לטיפש המלומד ביותר" באירופה של המאה ה-17 פרסם הצהרה בזכות חופש הדת בממלכתו אולם לא יישם אותה לתועלתם של הפוריטניים באמריקה. בשנת 1691 כילתה שרפה גדולה את העיר בוסטון, ועידת אדמה השמידה את פרס ויאל באי ג'מיקה וגרמה למותם לציד פוריטניים רבים שסחרו עם שטפונות ונחילי ארבה השמידו את מרבית היבול ולבסוף פגעו במתיישבים מגפות של אבעבועות-שחורות. האירה לציד המכשפות היתה נכונה, רבים מהתושבים היו משוכנעים שיד השטן היתה במד גודלם.

בסיילס החל ציד המכשפות בביתו של הכומר המקומי סמואל פאריס, צדיק פוריטני וסוחר לא יוצלח אשר הביא לביתו שני עבדים שחורים מהאי ברבדוס - ג'ון אינדיאן ואשתו טיטובה. הסוחר הפך לכומר קנאי קפץ וחסר הומור. כיוון שמלאכות הבית נעשו על ידי העבדים העבירו בתו אליזבת ובת זודה אביגיל את ימיהן בבטלה ולבסוף מצאו מפלט בטיפורה של השפחה השחורה טיטובה. המשרתת סיפרה לילדות על ילדותה בברבדוס על תרבות הורדו מעשי היפנוט והשבעת רוחות, הילדות הפוריטניות ראו עולם חדש, הוקטמו והזמינו נשים אחרות לפגישות הליליות עם השפחה שנחנה כנראה ביכולת היפנוטית. הילדות הושפעו קשות. בתו של הכומר החלה יושבת קפואה ומבטה נעוץ בחלל, לקתה בהתקפי זעם קשים בקישוי אברים והתעלפויות ואביגיל בעקבותיה.

הכומר הנדהם דרש בעצתו של רופא העיר שלא מצא לילדות מרפא ופטק בפשטות שיד השטן היתה בהן. השפחה טיטובה שנבהלה, רקזה מרקחת והאכילה בה את הכלב המשפחתי, הדבר נודע לכומר שהכריז שזהו מעשה כשפים. הילדות הוכירו את שמה של השפחה ושמות נשים אחרות בעיירה שהיו שנאות על הכל - אך לא היו מעורבות בענין. הכומר נתמלא חמת נקם ויצא לקרב. הוא מסר לשלטונות את שמות הנשים - האחות, שבתמימותה גרמה להיסטוריה ההתחלתית של בנות הכומר ושתיים אחרות שכל פשען היה שבני העיר שנאו אותו. בני סיילס היו זקוקים לשעירים לעזאזל - ואכן מצאו אותם!

השטן ועושי דברו - שהנצרות האמינה בקיומם באמונה שלמה הפכו לשליטים בגורלן של הבריות. נערות היסטוריות האשימו נשים וגברים במעשי כשפים נוראיים ובתי הדין ישבו לגזור את עונשם. בית דין מיוחד שנטה לחון את אחת המכשפות "מחוסר הוכחות" חזר בו בלחץ ההמון הזועם ודן אותה למוות. הכמרים ביקשו להסתמך בענין זה לא על החוק האנגלי הקיים אלא על הפטוק התנ"כי "ומכשפה לא תחיה" אף על פי שהתנ"ך לא הגדיר מה זאת מכשפה.

ארועי סיילס נמשכו שנה שלמה עד אשר הורה המושל הבריטי לשחרר את מאות הגברים והנשים שנאסרו עוננו וציפו לדינם.

צ'יד מכשפות

במחצית השנייה של המאה ה-16 ובמחצית הראשונה של המאה ה-17 לבשה ההחשדה במעשי כשפים צורה של מגיפה פסיכו-חברתית בממדים עצומים והתבטאה ברדיפות המוניות. חשד היה עשוי לפגוע בכל אדם שהיה זר לסביבתו או מוזר בעיניה, מסיבת אופיו או התנהגותו או שלא היה אהוד על סביבתו, או שמקרי אסון מרובים ארעו בסביבתו. כן נפוצה ההחשדה על ידי הוצאת דיבה זדונית מפי שונאים אישיים.

תופעות פסיכופאטיות או פסיכוסיות נתפרשו כפעולת שדים השוכנים בגופו של החולה. אחוז הנקבות בין הנחשדים בכשפים היה גדול בהרבה מאחוז הזכרים. כל חשד היה עילה להעמדה לדין וסיכויי של הנאשם לצאת זכאי היו אפטיים כמעט. בעיניים אכזריים נסחטו מן הנאשמים הודאות שתכנן היה תמיד תאור של טקסים מתועבים או עבודה זרה וגילוי עריות. הנאשמים נאלצו להלשין על שותפים לדבר עברתם, כך התרחב מעגל ההאשמות והמשפטים שסופם היה כמעט תמיד גור דין של מיתת שריפה. מן החומר של דו"חות משפטיים שנשמרו משתמע שהיו גם הודאות באשמה ללא עינויים גופניים. מסתבר שבמקרים אלה פעלו הזיות חזוניות בעקבות האמונות המקובלות או סוגסטיה במובנה של "שטיפת מוח" הידועה גם ממשפטים מודרניים. האחידות בהודאות שהושגו בדרכים השונות שימשה לחיזוק האמונה באמיתות הכשפים.

ארתור מילר

ארתור מילר נולד ב-1915 ברובע מנהטן בניו-יורק. עיסקי ההלבשה של אביו, איזידור מילר, נפגעו קשות בעת המשבר הכלכלי הגדול בארה"ב, ובשנת 1929 עקרה המשפחה לרובע ברוקלין. בשנת 1932 סיים ארתור מילר את לימודיו בבית-הספר התיכון, והשתכר 15 דולאר בשבוע כפועל במחסן חילוף למכוניות. ב-1934 בזמן לימודיו באוניברסיטת מישיגן הוצג מחזהו הראשון **כניעה עם שחר**. ב-1940, שנתיים לאחר תום לימודיו באוניברסיטה, נשא לאשה את מרי סלאטרי. ב-1944 הופק בניו-יורק מחזהו **האיש בעל המזל** עליו זכה בפרס ה"תיאטר-גילד". ב-1945 יצא לאור סיפרו, "פרוקוס" וב-1946 זכתה הפקת מחזהו **כולם היו בני**, בניו-יורק, ב"פרס המבקרים". **מותו של סוכן** שהופק לראשונה בניו-יורק בשנת 1949, סיפרו בבימויו של איליה קאזאן הביא למילר את "פרס המבקרים" וגם את "פרס פוליצר". בשנת 1953 הועלה מחזהו **צייד המכשפות**.

ב-1954 סירבו השלטונות האמריקניים להעניק למילר דרכון כדי שיוכל להיות נוכח בהצגת הבכורה של **צייד המכשפות** בבריסל. שנה לאחר מכן הוצגו שני מחזות קצרים מפרי עטו **זיכרון של שני ימי שני ומראה מעל הגשר**. שנת 1956 היתה עמוסת אירועים בחייו של מילר: הגירסה הארוכה של **מראה מעל הגשר** הוצגה בלונדון, הוא התגרש מאשתו הראשונה, "החמן" להעיד בפני "הוועדה לפעילות אנטי-אמריקנית", נשא לאשה את מרילין מונרו, ודרכונו האמריקני חודש. ב-1957, לאחר שסירב לנקוב בשמותיהם של חשודים כקומוניסטים, הורשע בביזוי הקונגרס, אך לא הוטל עליו עונש. ב-1958 בוטלה הרשעתו על ביזוי הקונגרס בידי בית-הדין העליון לצדק. ב-1960 צולם תסריטו **הלא יצלחים** ("THE MISFITS", עם מרילין מונרו וקלארק גייבל, במידבריות נבאדה, וכן תמונות אחרות שכתב לסרט **הבה נתעלס**, עם מרילין מונרו ואיב מונטאן. ב-1961 הגיעו נישואי מילר ומונרו לסיימם, ושנה לאחר מכן הוא נשא לאשה את הצלמת, ילידת אוסטרליה, אינגה מוראט. מספר מחזות נוספים של מילר הועלו בארצות הברית ובמקומות שונים בעולם. ביניהם **אחרי הנפילה** (הוצג לראשונה ב-1964), **תקרית בווישי** (1964), **המחיר** (1968), **בריאת העולם ועניינים אחרים** (1972), **השעון האמריקאי** (1980), **סכנה וזכרונות** (1987). כמו כן כתב סיפורים קצרים ומחזות רדיו וטלוויזיה ביניהם הגירסה לטלוויזיה של **תזמורת על תנאי** (1980) על פיה כתב גם מחזה.

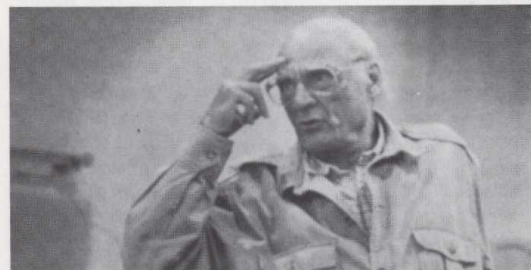
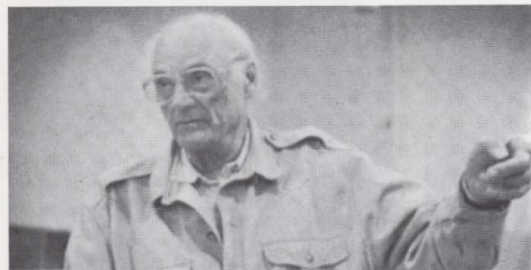
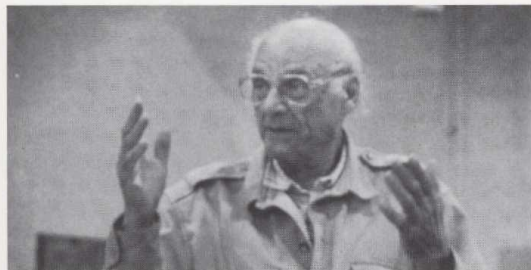
מילר כתב את הטקסט לשני ספרי צילומים של אשתו אינגה מוראט; "ברוסיה" (1969), **ומפגשים סיניים** (1982).

ב-1983 שב מילר לביקור בסין וביים את מותו של סוכן בתיאטרון העם הסיני בפקין עם שחקנים סיניים. היה זה המחזה המודרני המערבי הראשון שבויים על-ידי במאי זר. ההצגה זכתה להצלחה מסחררת ומילר כתב ספר המתעד את שלבי ההפקה ואת תהליך העבודה על ההצגה מיום הקריאה הראשונה ועד לעליית המסך. בשנת 1987 פורסם מילר אוטוביוגרפיה בשם "TIMEBENDS".

מילר מתגורר עתה עם רעייתו בחווה ענקית, באיזור כפרי במדינת קונטיקט. הוא נסע באדמותיו אלפי עצים וכמו כן מרבה לעסוק בנגרות. לעיתונאי אמריקני ששאל אותו כיצד יכול סופר להבין את החיים שעה שהוא פורש מהם, השיב מילר: "...תמיד הטלתי ספק ברעיון, בסופרים מבינים יותר מאנשים אחרים. מותר רק לקוות שהם מרגישים מעט יותר. בתחילה כתבתי כדי לגלות אם אני מסוגל לכתוב, ועכשיו אני כותב כדי לגלות אם אני עדיין מסוגל לכתוב".

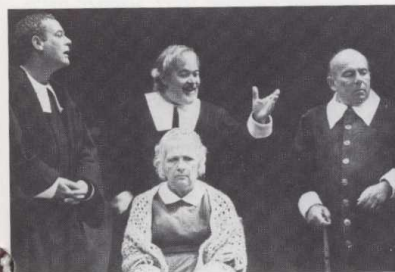
ארתור מילר

**ארתור מילר:
הערה אודות הדייקנות
ההיסטורית של המחזה
"צייד המכשפות"**

המחזה "צייד המכשפות" אינו "היסטורי" במובן בו משתמשים במושג זה היסטוריונים ברמה האקדמית. מטרת דראמטיות דורשות לעיתים כי תכונות אנושיות שונות ורבות ישתלבו לעיתים לדמות אחת במחזה; מספר הבנות שהיו מעורבות "במקהלת הבכיר" הופחת; גילה של אביגייל הועלה במחזה; מספר שופטים בעלי סמכות שולבו בדמותם של השופט הותרן וסגן המושל דנפורת. לעומת זאת אני מאמין כי הצופה יגלה פה את טבעו האמיתי של אחד הפרקים הנוראיים והחזקים בהיסטוריה האנושית. גודלה של כל דמות במחזה זהה בדיוק למודל ההיסטורי שלה. אין אף דמות אחת במחזה אשר לא מילאה תפקיד זהה - ובכמה מקרים בדיוק אותו תפקיד, של התרחיש ההיסטורי. באשר לאופיים של האנשים - ידוע עליהם מעט מאד, מלבד מה שנמצא במספר מכתבים, פרוטוקול המשפט ומאמרים מאותה תקופה. אי לכך עשויים לחשוב כי דמויות אלו הן המצאות פרי עטי, אשר תוארו כמיטב יכולתי בהתאמה להתנהגותם הידועה.

התיאטרון העירוני באר-שבע

אהוד מנור

בוגר ביה"ס הריאלי העברי בחיפה, אוניברסיטת תל-אביב ואוניברסיטת קימברידג' באנגליה. עבודתו הראשונה בתרגום לתיאטרון הייתה המחזמר האמריקני **שיער** (1970). מאז תרגם מחזות רבים בהם: **הלילה-12**, **אופרה בגרוש**, **ועידת פיסגה והמתאבד**, **אילוף הסוררת**, **דון ז'ואן**, **באופן יחסי**, **מירנדולינה** וכטוב בעיניכם לתיאטרון באר-שבע. אלופי העונה, החשבון, מנהל הבית, אקווס, יוסף וכתונת הפסים המשגעת, המעגל, סוויני טוד, חוות החיות, לשבור את הצופן, החליל! מהמליץ לתיאטרון הקאמרי. כמו כן כתב הצגות בידור מצליחות כמו **הטוב הרע והנערה**, **הכל עובר חביבי**, את המחזמר **לילי גס** לתיאטרון חיפה ואופרת הרוק **בני בוס**. מגיש תכנית יומית - **עשר עד עשר** בקול ישראל. בעבר הנחה בטלוויזיה את הסדרות **מסך גדול מסך קטן**, **עד פופ** ו**זמרת הארץ**. הנחה את תכנית הטלוויזיה השבועית **מסך אישי**. הופיע על הבמה בהצגה **ימי בנימינה** שהייתה מבוססת על שיריו ובמופע משותף עם מתי כספי **ברית עולם**. פזמוניו ראו אור ב-4 ספרים: **לא דיברנו עוד על אהבה**, **יליד הארץ**, **אני אשתגע**, **מי ראה את באני?** תרגם את **עלובי החיים** לתיאטרון הקאמרי, **בית ספר לנשים** ו**טרטיף** לתיאטרון הבימה.

יוסף עבר

אהרון אלמוג

בוגר בית-הספר הדרמטי שלייד תיאטרון "הבימה". משך 25 שנה עבד כשחקן בתיאטראות: הבימה, הקאמרי, החאן הירושלמי ותיאטרון חיפה. לפני 5 שנים החל עבודתו כבמאי. בין ההצגות אותן ביים: **הפרדס** בהבימה, **נעורי ורדהילה** בנווה צדק, **רכוש נטוש**, **שיץ** ו**אחרי החגים** בתיאטרון הקאמרי. לאחרונה ביים במסגרת פרוייקט הצעירים של התיאטרון הקאמרי את ההצגה **שלוש אחיות**. משמש כבמאי בית בתיאטרון העירוני באר-שבע. השתתף בהצגה **רוחות** (אנגסטטרנד) בתיאטרון באר-שבע וביים את ההצגה **אביב מאוחר** בשיתוף עם תיאטרון בית-ליסין. בימים אלו משתתף בהצגה **הנאהבים** (נחום) בתיאטרון באר-שבע.

יוסי

משה שטרנפלד

בוגר המגמה לעיצוב במה באוניברסיטת ת"א. מ-1972 מעצב תפאורה בכלל התיאטרונים ולהקות המחול בארץ. ב-1975 קיבל מילגת השתלמות מקרן תרבות אמריקה-ישראל. עיצב את הבמות להצגות הבאות: **האב, על עכברים ואנשים**, בהבימה. **מקבת, המלט, להרוג את המן, הגייגולו מקונגו, החולה המדומה, והכיטאות** בתיאטרון הקאמרי, **דו קרב** בחאן ונפלאות הקרקס - בתיאטרון לנוער בפסטיבל ישראל. בתיאטרון באר-שבע עיצב תפאורה להצגות: **עושה הנפלאות, מלקולם הקטן, אנדורה, תמונות ציד, ברווז הפרא** ומהומה רבה על לא דבר.

תפאורה

דידי גולן

בוגרת המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון של אוניברסיטת תל-אביב. עיצבה תלבושות להצגות הבאות: **רופא בעל כורחו** בתיאטרון החאן הירושלמי, **ליל העשרים, ביבר הזוכית, פיצפונות ואנטון** בתיאטרון הבימה, **מיס דייזי** בתיאטרון בית-ליסין, המדיום באופרה הישראלית. לתיאטרון באר-שבע עיצבה תלבושות להצגות: **קומדיה של טעויות, הביצה, שם המשחק, מפיסטו, מהומה רבה על לא דבר, באופן יחסי ומירנדולינה**.

תלבושות

דן הנדלסמן

בוגר האקדמיה למוסיקה ע"ש רובין וביה"ס למוסיקה של אוניברסיטת ייל בארה"ב. חיבר מוסיקה לתיאטרון, לטלוויזיה ולמופעי מחול בארה"ב. הוזמן כמלחין-אורח לפסטיבל המחול האמריקני, 1983. הלחין מוסיקה להצגות: **טרומפלדור '85, מיכאל קולהאס, נכנע ומנוצח, הדלפה, גם הוא באצילים, אחרי החגים, רחם פונדקי, המתלבט**. בתיאטרון הקאמרי: **האב, בתיאטרון הבימה: אלזה, בתיאטרון בית-ליסין: מיס דייזי**. בתיאטרון באר-שבע: **אביב מאוחר, תמונות צייד ושם המשחק**. כמו כן, חיבר מוסיקה למחול עבור להקת בת-שבע.

מוסיקה

גיודי קופרמן

עלתה מארה"ב בשנת 1972 למדה עיצוב תאורה אצל בן-ציון מוניץ באוניברסיטת תל-אביב. מזה 12 שנים מלמדת עיצוב תאורה באוניברסיטת תל-אביב. עיצבה יותר מ-350 תאורות להצגות לרוב התיאטרונים ולהקות המחול בישראל. בין עבודותיה: **רומיאו ויוליה** בבלט הישראלי. **ראש משוגע ורכוש נטוש** בתיאטרון הקאמרי. המופע **100 שנה לחדרה**. לתיאטרון באר-שבע עיצבה תאורה להצגות רבות ביניהן: **הביצה, וטובת המולדת**.

תאורה

משתתפים

(לפי סדר ה-א.ב.י.)

יוסף אבו-ורדה

בוגר בית-הספר למשחק בית-צבי 1976. עם סיום לימודיו הצטרף לתיאטרון באר-שבע. בשנת 1976 עבר לשחק בתיאטרון חיפה והצטרף לקבוצת הפרוייקט של נולה צ'לטון בקריית שמונה. בשנת 1977 חזר לתיאטרון באר-שבע והשתתף בהצגות: **מסיבת יום הולדת**, **אנדורה**, **קשר דם**, **המשרתות**, **חבל שהיא זונה**, **אוטטריה עילית**, **אגדות מיערות וינה**, **הצילו ועוד**. בשנת 1982 הצטרף לתיאטרון חיפה והופיע בהצגות: **נפש יהודי**, **גטו**, **האי**, **מחכים לגודו**, **העוזר**, **איפיגניה באוליס**, **מיס ג'ולי**, **אדי קינג**, **טרטיף**, **שדים במרתף ונישואי פיגארו**. בימים אלו משתתף בהצגה - **שבת ראשון שני**. הופיע בפסטיבלים בינלאומיים ביניהם: **פסטיבל אדינבורו**, **פסטיבל דלת הבימה** באמסטרדם ופסטיבל שיקאגו. השתתף בתוכניות טלוויזיה ורדיו והופיע בסרטים: **מגש הכסף**, **גשר צר מאוד**, **חתונה בגליל**, **נאדיה**, **גמר גביע**, **זכה בפרס משרד המסחר והתעשייה** עבור משחקו בסרט **מגש הכסף**.

גיון פרנקפורט

שלמה בר-שביט

יליד ירושלים. בוגר המוסד החינוכי במשמר העמק. במלחמת העצמאות היה בלהקת הצ'יבטרון. סיים את בית הספר הדרמטי של תיאטרון הבימה ומאז חבר-שחקן בתיאטרון. גילם למעלה מ-120 תפקידים על הבמה. בין ההצגות בהן השתתף: **ריצ'רד השלישי** (ריצ'רד), **הכסאות** (הוקן), **המלביש** (נורמן), **המחיר** (טולומון), **אירמה לה-דוס** (הבארמן), **ממלא מקום** (ד"ר מנגלה), **בערבות הנגב** (דני), **המלט** (פולוניוס) ועוד. בשנים 1958-60 היה בהנהלת תיאטרון הבימה, בשנים 1977-79 שימש כמנהל האמנותי של תיאטרון הבימה.

טגן המושל דנפורת

מרק חסמן

יליד רוסיה, שם שיחק שנים רבות בתיאטרון הממלכתי בוילנה ובסרטיס שונים. עלה ארצה בשנת 1980 והצטרף לתיאטרון באר-שבע. שיחק בהצגות רבות ביניהן: **שש נפשות** **מחפשות מחבר**, **אגדות מיערות וינה**, **דה**, **ינו והטווס**, **תופים בלילה**, **ל"ד** **בליר**, **עמודי החברה**, **השחקן** (וולנד), **השטן במוסקבה**, **איש הפיל**, **קומיקאים**, **המיזנטרופ**, **חלוס ליל קיץ**, **שאלה של גאוגרפיה** (גרישה), **אותו ואת בנו** (מושקי פירפונטוב), **המתאבד**, **מקהלת אי הסכמה**, **אילוף הסוררת** (בפטיסטה), **רק בימי ראשון** (קופר), **ברווז הפרא**, **מותו של סוכן** (ווילי לומן), **הנפש הטובה מסצ'ואן**, **קומדיה של טעויות** (טולינוס), **רוחות** (פסטור מנדרס), **דון ז'ואן** (דון לואיס), **מפיסטו** (אוסקר קרוגה), **אביב מאוחר** (רודין ניקולאיביץ). **מהומה רבה על לא דבר** (לאונטו) **ושלוש אחיות** (צ'בוטיקין). בימים אלו משתתף בהצגה **כטוב בעיניכם** (אדם) בתיאטרון באר-שבע.

תומס פאטנס

אורלי טובלי

בוגרת בית הספר למשחק בית-צבי 1990. השתתפה בהצגות מורתנו **היקרה והשפעת קרני הגמא** (על צפרני החתול) בתיאטרון הספריה. **וממשלת נשים** בפסטיבל עכו. בתיאטרון באר-שבע השתתפה בהצגות **הנסיכה הרועה** ו**מהומה רבה על לא דבר**.

מרסי לואיס

משתתפים

הוגו ירדן

בוגר מחזור ראשון בבית הספר למשחק בית-צבי. שיחק בתיאטרונים: האהל, תיאטרון העונות, בימות, חיפה. משחק בתיאטרון באר-שבע מאז הקמתו, בין ההצגות בהן השתתף: **רופא בעל כורחו**, **סיפור גן חיות**, **הצל**, **הלילה ה-12**, **העולם שבו אנו חיים**, **אנדורה**, **ראש העיר הבא**, **אביב מתעורר**, **יונו והטווס**, **המלך הצבי**, **השטן במוסקבה**, **ברכה**, **כותרת ראשית**, **חלוס ליל קיץ**, **צריך פיאט בחיים**, **אותו ואת בנו**, **המתאבד**, **הספר מסיביליה** (בארתולו), **אילוף הסוררת** (גרומיו), **תמונות צייד** (עצם), **רק בימי ראשון** (איילוט), **ברווז הפרא**, **מותו של סוכן**, **זודתו של צ'רלי** (ספטיג'יו), **הנפש הטובה מסצ'ואן**, **קומדיה של טעויות**, **טובת המולדת** (ג'ון וייט), **הביצה** (ראפאר), **בורגנים** (פרצ'יחין), **מפיסטו** (צזאר), **מהומה רבה על לא דבר** (דוגבר) **ושלוש אחיות** (פיראפונט). בימים אלו משתתף בהצגות: **מירנדולינה** (המרקיז מפורליפופולי) בהצגת הילדים **הנסיכה והרועה** (אגראמור). **וכטוב בעיניכם** (קורין) בתיאטרון באר-שבע.

ג'וילס קורי

אלישבע מיכאלי

ילידת ת"א, החלה דרכה בתיאטרון עם הקמת תיאטרון יזרה. לאחר מכן שיחקה תפקידים מרכזיים בתיאטרון המטאטא ובתיאטרון האהל. שיחקה כ-10 שנים בתיאטרון הבימה, בין תפקידיה הבולטים: **ביקור הגברת הזקנה**, **מקצועה של הגב' וורן**, **הפיוזיקאים** ועוד. לאחר שנעבה את תיאטרון "הבימה" שיחקה בתיאטראות שונים בתפקידים בולטים כגון: **האב** (האם) **ושלוש אחיות** (אולגה). בשנים האחרונות גילמה תפקידים בהצגות: **גרושים מאוחרים** בתיאטרון נוה-צדק, **מקום אחר** בתיאטרון הקאמרי, **לכודים ברשת** בתיאטרון ב"ש **התאומים** בתיאטרון חיפה, **ואדם** בתיאטרון הבימה. כמו כן, הרבתה להופיע בסרטים ישראליים חרים.

רבקה נארס

רבקה נוימן

בוגרת הסטודיו למשחק של ניסן נתיב. שיחקה משך 4 שנים בתיאטרון באר-שבע והשתתפה בהצגות: **בית ברנרדה אלבה** (אדלה), **רומיאו ויוליה** (יוליה), **הסערה** (קטרינה), **חבל שהיא זונה** (אנבלה), **אביב מתעורר** (וונדלה), ועוד. כמו כן, שיחקה בתיאטרון הבימה, תיאטרון חיפה ובתיאטרון החאן. משנת 1983. משחקת בתיאטרון הקאמרי והשתתפה בהצגות: **הנשים האבודות**, **מטרייה מאת חנוך לוין** (קטנדרה), **מידה כנגד מידה** (איזבלה), **בקן** (מרתה), **נשים בצמרת** (אנג'י), **אהבה מאוחרת** (דודר), **רכוש נטוש** מאת שולמית לפיד (אלינור), **אחרי החגים** מאת הספרי ע"פ יהושע קנז (בת-שבע). זכתה בפרס בויק ובפרס מאיר מרגלית. בין תפקידיה בקולנוע ובטלוויזיה: נעמי - בדרמה הטלוויזיונית **ארוחת עשר**, מריה הקדושה בסרט על ישו ובסרט תל-אביב-ברלין, עבודת תפקידה זה זכתה בפרס שחקנית השנה בקולנוע. בתיאטרון באר-שבע שיחקה באחרונה בהצגה **שלוש אחיות** (נטשה).

אליזבת פרוקטור

משתתפים

מרגלית סטנדר

למדה משחק בסטודיו של הבימה. עבדה כמורה לדרמה בסטודיו למשחק של טורונטו. ניהלה סטודיו למשחק בבאר שבע. ב-1978 שנת השתלמות בלונדון בה סיימה קורס לבימוי שיחקה בתיאטרון הקאמרי בשנים 1960-65 ובתיאטרון העירוני חיפה בשנים 1965-67. היתה ממיסדי תיאטרון באר שבע ונמנית על צוות שחקניו עד היום. בין ההצגות בהן השתתפה: **הלילה ה-12** (אולביה), **ריצ'רד השלישי** (ליידי אן), **מעין הכבשים** (לאורנסיה), **שלוש אחיות** (נפשה), **עושה הנפלאות** (גברת סליבן), **ערב יחיד היפיפיה והאדיש**, **קול האנושי**, **אגדות מיערות וינה** (ואלר), **סיכסוכים** (ג'ון), **דון ז'ואן חוזר מהמלחמה** (האט), **מקלות אי הסכמה** (רבקה), **תזמורת על תנאי** (צייקובסקה), **תמונת ציד** (ברברה), **זודתו של צ'ארלי** (דונה לוצ'יה), **מפיסטו** (מרים קרוגה). עבודות בימוי בתיאטרון באר-שבע: **ההבטחה**, **תרגיל בחמש אצבעות**, **לא ביום ולא בלילה** והפיקה תיאטרון של דקה. בימים אלו מופיעה בהצגה **וילך זקן מזקנתו** איתה הופיעה במסגרת פסטיבל עכו '91.

אן פאטום

אדוה עדני

בוגרת בית-הספר למשחק בית-צבי 1990. השתתפה בהצגה **מהומה רבה על לא דבר** (הרו). משתתפת בהצגת הילדים **הנסיכה והרועה** (כלילת זון) ובהצגות **הנאהבים** (אוסי) ו**כטוב בעיניכם** (פיבי) בתיאטרון באר-שבע.

מרי וורן

אריאל פורמן

החל דרכו בתיאטרון החמאם במגילה. שיחק 5 שנים בתיאטרון אוהל: **ריצ'ארד השלישי**, **הצמא והרעב** ועוד. בשבע שנות משחק בתיאטרון הבימה השתתף בין היתר בהצגות: **פריג'ינט**, **הכל יחסי**, **משחק החלומות**, **בן ערובה**, **צוואתו של כלב**. בתיאטרון לילדים ולנוער: **פלאוטוס**, **בית ספר לשחקנים ונחמן** וכן בהפקות מסחריות שונות ביניהן: **גברתי הנאה ואירמה לה דוס**. בתיאטרון באר-שבע השתתף בהצגות **הלילה ה-12**, **אגדות מיערות וינה**, **אופרת הקצבנים**, **עקרונות הכתיבה**, **קומדיה של טעויות**, **טובת המולדת**, **הביצה**, **שם המשחק** (צמח), **דון ז'ואן** (מסיה דימאנש), **מפיסטו**, **מהומה רבה על לא דבר** (דון ג'ון). בימים אלו משתתף בהצגת הילדים **הנסיכה והרועה** ובהצגה **כטוב בעיניכם** בתיאטרון באר-שבע.

סמיואל פאריס
הכומר

שירה פרבר

בוגרת מגמת התיאטרון בבי"ס תלמה ילין. יוצאת להקה צבאית, בוגרת ביה"ס למשחק ניסן נתיב. השתתפה בהצגה **נעורי ורדליה** שהופיעה בפסטיבל עכו וגרמניה מטעם הסטודיו של ניסן נתיב.

ויליאם אביג'יל

משתתפים

ענת צדקוני

בוגרת בית הספר למשחק בית-צבי 1989. השתתפה בהצגות בתיאטרון הספרייה: נשים בצמרת, כוכבים עם שחר, בחורים בדלת ממול. בתיאטרון השעה: הצגת יחיד - ילדה קיפוד. בתיאטרון לילדים ונוער: שיטת חנליה. בימים אלו משתתפת בהצגה: כטוב בעיניכם (אודרי) בתיאטרון באר-שבע.

טיטובה

שבתאי קונורטי

בוגר סטודיו ניסן נתיב. נמנה על מייסדי תיאטרון החאן, בו שיחק כ-10 שנים. בין ההצגות בהן השתתף: קליגולה, בניז מת, וולפונה. בתיאטרון הקאמרי: גלגלי באדם הוא אדם מאת ברכט, אלחנן באורי מזודות מאת חנוך לוין, אא במהגרים מאת מרז'ק. כמו כן שיחק בתיאטרון נוה-צדק ובתיאטרון חיפה. השתתף בתוכניות הטלוויזיה ניקוי ראש, זהו זה בפנינה להסטוריה. השתתף בסרט המיועד של דני וקסמן. הצטרף לראשונה לתיאטרון באר-שבע בעונת 89/90 והשתתף בהצגות שם המשחק (מירקין), דון ז'ואן, מפיסטו (תיאטרון מרדך), מהומה רבה על לא דבר ושלוש אחיות קוליגין. בימים אלו משתתף בהצגות: מירנזולינה (הרחן מאלבאפיריטה) וכטוב בעיניכם (לה-בו) בתיאטרון באר-שבע.

צייבר
יחזקאל

דוד קיגלר

בוגר בית-הספר למשחק בית-צבי 1990. השתתף בהצגה מהומה רבה על לא דבר. בימים אלו משתתף בהצגות: הנאהבים (מתי) וכטוב בעיניכם (טלביוס) בתיאטרון באר-שבע.

הריק
מרשל

רפי תבור

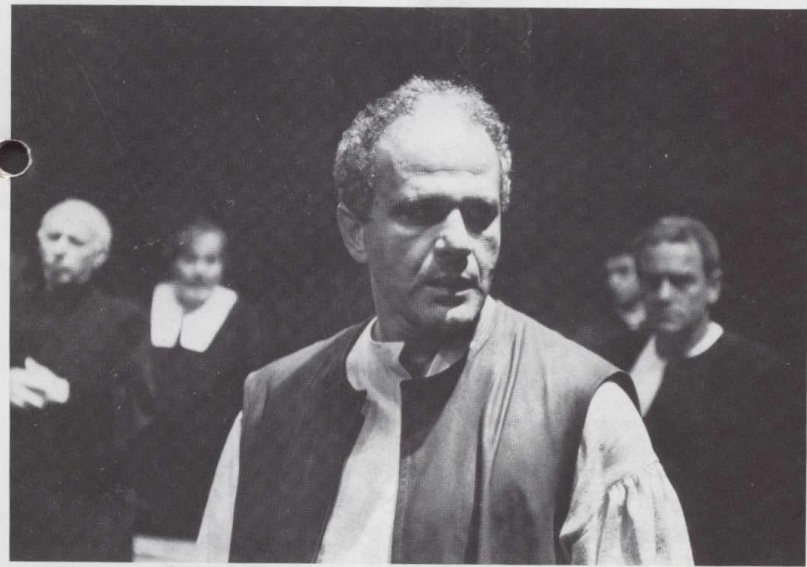
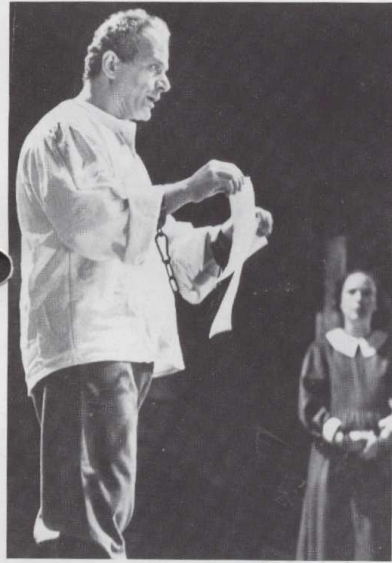
בוגר בית-הספר למשחק בית-צבי, בין השנים 73-75 שיחק בתיאטרון העירוני באר-שבע. בין ההצגות בהן השתתף: עלי כינור, רופא בעל כורחו, מלקולם הקטן ומלחמתו בסרטיס, טרטיף, הארון הפרטית ועוד. שיחק בתיאטרון הבימה בין השנים 75-80. ב-10 השנים האחרונות שיחק בגרמניה ובשווייץ. השתתף בלמעלה מ-50 הפקות שונות וב-15 סרטי טלוויזיה. גילם תפקידים ראשיים בהצגות: פאוסט (פאוסט), ארתורו אוי (ג'רי), ידיים מלוכלכות (הוגו), שלושת המוסקטרים (ארמיס), של מי החיים האלה לעזאזל, רומיאו ויוליה (טיבלט), הו יוליה (רומאו), ביקור הגברת הזקנה (בעל 7-9), קן הקוקייה (מדשיני), האשה מהים (הור), נשקיני קייט (לורנציו), זורבה היווני (ניקוט) ועוד. חזר לשחק בתיאטרון באר-שבע והשתתף בהצגות שם המשחק (רובי אורן), בורגנים (מטרב) קופרדוקציה עם תיאטרון בית-ליסין, מפיסטו (הגנרל) ומפגש משולש (מארק דריטקול) הפקה משותפת עם תיאטרון בית-ליסין. ושלוש אחיות (וורשינין). בימים אלו משתתף בהצגה באופן יחסי (פיליפ) בתיאטרון באר-שבע.

הכומר ג'ון הייל

התיאטרון העירוני באר-שבע

BEER SHEVA MUNICIPAL THEATRE

BEER SHEVA MUNICIPAL THEATRE

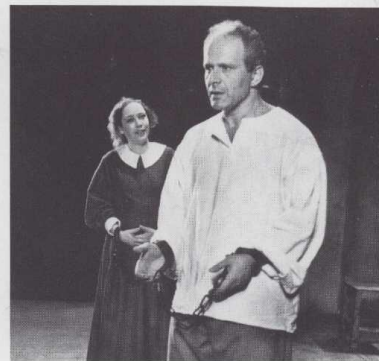
THE CRUCIBLE

BY: ARTHUR MILLER

TRANSLATED BY: EHUD MANOR
DIRECTED BY: AHARON ALMOG
SET DESIGNED BY: MOSHE STERNFELD
COSTUME DESIGNED BY: DIDI GOLAN
MUSIC BY: DAN HANDELSMAN
LIGHTING BY: JUDI KUPERMAN

THE CAST:(IN ORDER OF APPEARANCE)

REVEREND PARRIS.....	ARIEL FURMAN
BETTY PARRIS.....	ETTY EPSTEIN
TITUBA.....	ANAT ZEDKONI
ABIGAIL WILLIAMS.....	SHIRA FARBER
SUSANNA WALCOTT.....	IRA ALSCINA
MRS. ANN PUTNAM.....	MARGALIT STENDER
THOMAS PUTNAM.....	MARK HASSMAN
MERCY LEWIS.....	ORLY TOBALY
MARY WARREN.....	ADVA EDNI
JOHN PROCTOR.....	YOUSSEF ABU-WARDA
REBECCA NURSE.....	ELISHEVA MICHAELI
GILES COREY.....	HUGO YARDEN
REVEREND JOHN HALE.....	RAFI TAVOR
ELIZABETH PROCTOR.....	RIVKA NEUMANN
EZEKIEL CHEEVER.....	SHABTAY KONORTY
MARSHAL HERRICK.....	DAVID KIGLER
DEPUTY GOVERNOR DANFORTH.....	SHLOMO BAR-SHAVI

BEER SHEVA MUNICIPAL THEATRE

THE CRUCIBLE
BY: ARTHUR MILLER